

## A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Biry Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Biry Csaba ügyvéd) által képviselt felperesnek - a dr. Weinzierl Tamás ügyvéd által képviselt I. rendű, és II. rendű alperes ellen **kezesi kötelezettségből eredő fizetési kötelezettség teljesítése** iránt a Fővárosi Bíróság 2011. május 10. napján meghozott 62.P.25.821/2009/16. számú ítélete ellen az alperesek 17. és 18. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

### Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 (tizenöt) napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### Indokolás:

A felperes a 12. sorszám alatti jegyzőkönyvben pontosított keresetében a Ptk. 298. §-a, 275. §-a, 272. § (1) bekezdése és 274. § (2) bekezdése alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg a felperesnek 53.365.940 Ft-ot, ezen összeg után 2008. június 20. napjától a kifizetés napjáig évi 12,41 % kamatot. A felperes keresetét arra alapította, hogy az alperesek készfizető kezességet vállaltak. Mivel az eszköz tulajdonosa a felperes, ezért a szerződés megszűnése után azt birtokba veheti, de mivel ezzel elmaradnának a felperes kalkulált bevételei, ezért az ÁSZF. 14.1 pontja alapján a lízingbevevőnek meg kell fizetnie a felperes részére a hátralékos lízingdíjakat is. Így az eszköz leadásával a kötelezettség nem szűnik meg. A felperes az ÁSZF 12. pontjának vagylagos lehetőségei közül az elsővel élt, a szerződést felmondta, az eszközt

visszavette, ezért az alperesek az ÁSZF. 14.1 pontja alapján kötelesek az ott írtak teljesítésére. A felperes arra hivatkozott, hogy az ÁSZF 12. pontját és 14.1 pontját egymás mellett kell értelmezni. Előadta, hogy a felperes megbízásából vette birtokba az eszközt a 6/A/1 alatti okiratban megjelölt cég. Az eszköz azóta is a felperes birtokában van. A felperesnek elszámolási kötelezettsége van az eszközzel kapcsolatban, de ez nem érinti az alperesek lejárt kötelezettségét.

Az alperesek a 7. és 12. sorszámú jegyzőkönyvben pontosított érdemi ellenkérelmükben kérték a kereset elutasítását. Ellenkérelmüket arra alapították, hogy az ÁSZF 12. pontja egy vagylagosságot tartalmaz, nevezetesen a felperes a szerződés felmondása után vagy visszaveheti a lízingtárgyat, vagy a szerződés végéig járó hátralékot lízingdíjat követelheti. Mivel a felperes az eszközt visszavette, ezért a hátralékos díjat már nem követelheti. Előadták, hogy az alperesek szóban megegyeztek a felperessel, hogy a gépet vagy közösen üzemeltetik, vagy értékesítik. Az alperesek előadták, hogy az ÁSZF 14.1 pontja egy általános szabály, amely alól kivételt (speciális szabályt) képez a 12. pont első bekezdése. Hivatkoztak az ÁSZF 14.2 pontjára is, mert ez rögzíti, hogy az itt megjelölt összegek csak akkor járnak, ha a díjat nem az ÁSZF 13. pontjában felsorolt okból tették esedékessé, márpedig jelen ügyben a felmondás az alperesi álláspont szerint a 13.1 ponton alapul, tehát ezek az összegek a felperesnek nem járnak. Az alperesek az ÁSZF 15. pontjára is hivatkoztak, mert eszerint csak akkor kell lízingdíjat fizetni, ha valaki késlekedik a visszaszolgáltatással. Mindezek alapján az alperesek érdemi ellenkérelmüket arra alapították, hogy az ÁSZF 12., 13., 14. és 15. pontjainak rendelkezéseiből, ezen szabályok egymáshoz való viszonyából az állapítható meg, hogy vagy az eszközt kell visszaszolgáltatni, vagy a díjakat kell megfizetni. Azáltal, hogy az eszköz visszaszolgáltatása megtörtént, ez kizárja a díjfizetési kötelezettséget.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárást követően 16. sorszámú ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 53.365.940 Ft-ot és ezen összeg után 2008. június 20. napjától a kifizetés napjáig évi 12, 41 % kamatot, valamint 3.151.222 Ft perköltséget.

Érdemben rögzítette, hogy a felperes jogelődje ..... Leasing Hungary Rt. mint lízingbeadó és a ..... Service Szolgáltató Kft. mint lízingbevevő között 2005. október 24. napján opciós pénzügyi lízingszerződés jött létre, mely szerinti a lízing tárgya egy DE80000 + Cre CXP 8000 digitális nyomdagép volt, mely a lízingbeadó tulajdonát képezi, melyet a lízingbevevő lízingbe vesz. A lízingtárgy beszerzési értéke 74.120.000 Ft volt. A lízingtárgy kiválasztásában és beszerzésében a lízingbevevő közreműködött, lényegét tekintve az ő igénye szerint került beszerzésre a nyomdagép. A lízingszerződés a lízingtárgy átvételét követő 60. hónap utolsó napjáig volt hatályos. A havi lízingdíjak összege 1.089.329 Ft volt. A szerződés 6. pontja szerint a lízingbeadó a lízingbevevő valamennyi szerződésben vállalt kötelezettségének teljesítése esetén 592.960 Ft + áfa végső áron a lízingtárgyra vételi jogot biztosított a lízingbevevő részére. Az ÁSZF 4.2 pontja

szerint a lízingtárgyat a lízingbevevő a lízingbeadó megbízásából veszi át, ezáltal a lízingbeadó javára szerez tulajdonjogot. A 8.1 pont szerint a lízingdíj a lízingtárgy rendeltetésszerű használatának ellenértéke, melynek értékét a lízingszerződés tartalmazza. A 12. pont szerint valamely esedékes lízingdíjnak vagy lízingbeadó lízingszerződésből származó egyéb követelésének felszólítás és 14 napos póthatáridő biztosítása ellenére történő nem teljesítése esetén a lízingbeadó jogosult a szerződést a lejárat előtt megszüntetni, és a lízingtárgyat visszavenni, vagy a szerződés végéig járó hátralékos lízingdíjat, valamint az egyszeri 50.000 Ft + áfa összegű pönálét esedékessé tenni a szerződés idő előtti megszűnése jogának fenntartásával. A 13.1 pont szerint a lízingbeadó jogosult a lízingszerződést írásbeli nyilatkozattal azonnali hatállyal megszüntetni a 12. pont szerinti fizetési késedelem esetén. A 14.1 pont szerint pedig, ha a szerződés a lízingszerződés 2. pontjában meghatározott időpont előtt bármely okból megszűnik, a lízingbevevő vétlensége esetén is a lízingbeadót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a lízingszerződést a megállapodás szerint teljesítették volna. A 14.2 szerint, amennyiben a lízingbeadó a lízingdíjat nem a 13. pontban felsorolt okokból tette idő előtt esedékessé, jogosult a szerződés idő előtti megszűnésétől a szerződés megállapodás szerinti legkorábbi lejáratáig járó lízingdíjra. A 15. pont szerint a lízingszerződés bármely okból történő megszűnése esetén a lízingbevevő köteles a lízingtárgyat a lízingbeadó részére azonnali hatállyal visszaszolgáltatni. Amennyiben a lízingbevevő a visszaszolgáltatással késedelembe esik, az egyéb kötelezettségek fenntartása mellett köteles a tényleges visszaszolgáltatás időpontjáig a lízingdíj kifizetésére. A 18. pont szerint a lízingbevevő a szerződés lejártával valamennyi fizetési kötelezettség szerződésszerű teljesítése esetén a végáron a szerződés lejártát követő 14 napon belül jogosult a lízingtárgy tulajdonjogának egyoldalú nyilatkozattal történő megvételére. A 19.1 szerint a szóbeli megállapodásokat a lízingbeadó és a lízingbevevő nem köthetnek, a lízingszerződés módosításához annak írásbafoglalása szükséges.

Ezt az opciós pénzügyi lízingszerződést 2007. augusztus 9-én a felek közös megegyezéssel úgy módosították, hogy a lízingszerződés időtartamát az átvételt követő 72. hónap utolsó napjáig meghosszabbították, és a lízingdíj összege 5.777,91 CHF-re módosult. Ugyanezen a napon az I. és II. rendű alperesek készfizető kezességvállalási szerződést kötöttek a felperessel, a módosított lízingszerződés vonatkozásában, mely alapján az alperesek a lízingszerződésből eredő valamennyi kötelezettség teljesítésére feltétlen és visszavonhatatlan készfizető kezességet vállaltak.

A lízingszerződés megkötésekor az I. rendű felperes házastársa volt a kft. ügyvezetője, míg utóbb e kft. ügyvezetője az I. rendű alperes lett.

A lízingbevevő fizetési kötelezettségét nem teljesítette, ezért a lízingszerződést 2008. február 29. napjával a felperes azonnal hatállyal felmondta és felszólította a lízingbevevőt, hogy tartozását fizesse meg, valamint az eszközt a felperes telephelyén adja le. A felperes megbízásából eljáró Kft. 2008. március 17. napján az eszközt birtokba vette, a berendezést leszerelte és a ..... Mo Kft. részére elszállította, és ott raktárban helyezte el.

Ezt követően a felek tárgyaltak, megkísérelték a lízingtárgy hasznosítását, de ez érdemben eredményre nem vezetett. Az eredeti lízingbevevő kft. felszámolás alá került. A felperes a kezeseket a követelés megfizetésére szabályszerűen felhívta.

Az elsőfokú bíróság a fentieket a felperesi törvényes képviselő személyes előadása, valamint két tanú vallomása alapján állapította meg. A felek további bizonyítási indítványokat nem tettek, az összecszerűséget az alperesek nem támadták.

Ezen tényállás alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes kereseti kérelme megalapozott, és lényegét tekintve a felperes keresete és az alperes ellenkérelme alapján a bíróságnak a lízingszerződés általános szerződési feltételeinek rendelkezését kellett értelmeznie. Ennek során az opciós pénzügyi lízingszerződés 1.1 pontja, 6. pontja, az ÁSZF 4.2 pontja és 8.1 pontja alapján rögzítette, hogy a lízingtárgy a lízingbeadó tulajdonában van, azt a lízingbevevő használhatja, és ezért a használatért lízingdíjat fizet. Ha a szerződés lejárt, és a lízingbevevő valamennyi szerződésben vállalt fizetési kötelezettségét teljesíti, akkor a lízingbevevő a meghatározott vételáron egyoldalú nyilatkozattal vásárolhatja meg a lízingtárgyat. Rögzítette, hogy a lízingdíjat havonta kellett fizetni, ha pedig ez nem történik meg a lízingbeadónak a ÁSZF 12. pontja alapján két vagylagos lehetősége van: 1) a szerződést azonnali hatállyal megszünteti és a tárgyat visszaveszi, vagy 2) a szerződést nem szünteti meg, de erre vonatkozó jogát fenntartja és azonnal követeli a szerződés végéig járó hátralékos díjat, valamint 50.000 Ft + áfa összeget.

Jelen ügyben megállapítható az elsőfokú bíróság szerint, hogy a felperes az első megoldást választotta, a szerződést azonnali hatállyal felmondta, a lízingtárgyat visszavette, és az ÁSZF 14.1 pont szerint a speciális szabály alapján a szerződés idő előtti megszűnése esetére utalva követelte a teljes hátralékos lízingdíjat.

Minderre tekintettel úgy foglalt állást, hogy az alperesi ellenkérelemben hivatkozott az ÁSZF 14.2 pont rendelkezései jelen ügyben nem alkalmazandók, mert ezt a rendelkezést akkor kell csak alkalmazni, ha a lízingszerződés megszűnésére nem a 13. pont alapján kerül sor, jelen ügyben pedig emiatt történt a felmondás. A 15. pont pedig arra az esetre vonatkozik, ha az eszközt a lízingbevevő nem szolgáltatja vissza. Tehát az elsőfokú bíróság megítélése szerint az ÁSZF 12. pontja és 14.1 pontja együttesen alkalmazandó, és ennek alapján marasztalta az alpereseket a rendelkező részben írt összeg egyetemleges megfizetésére. A felperes javára a 900.000 Ft lerótt eljárási illeték, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján megállapított, összesen 1.800.978 Ft + 25 % áfa, mindösszesen 2.251.222 Ft perköltséget ítélt meg.

Az ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel. Fellebbezésükben kérték a kereset elutasítását, és a felperes költségben marasztalását, a perérték 5 %-át kitevő ügyvédi díj megfizetésére tartottak igényt. Érdemben arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság levezetése okszerűtlen. Álláspontjuk szerint az ÁSZF ellentmondásos rendelkezéseiből csak az vezethető le, hogy az általános

szerződési feltételek 12. pontja a speciális és a 14.1 pontja az általános szabály, és ebből következik, hogy a 12. pont az irányadó. Ennek megfelelően a felperes nem vitásan választhatott, ő a gép visszavételét eszközölte, így a hátralékos lízingdíjra emellett nem tarthat igényt.

Az ellenérdekű fél az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira hivatkozott, áfával együttes másodfokú perköltségre tartott igényt.

A másodfokú bíróság, minthogy az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése (Pp. 228. § (4) bekezdés), az ítélet egészét bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság az alperesek részére a másodfokú eljárásra teljes személyes költségmentességet engedélyezett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletével, annak megállapításával és jogi indoklásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint alkalmazásra kerülő Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésre utalva az alábbiakat emeli ki:

Az opciós pénzügy lízingszerződések lényege szerint a lízingbeadó elsődleges feladata, hogy a lízingbevevő igényének megfelelő eszköz ellenértékét meghitelezze, és amennyiben a pénzügyi teljesítések a megadott határidőben mindig szabályszerűen és határidőben megtörténnek, utóbb végáron a eszköz tulajdonjogát a lízingbevevő részére átadja.

Nem vitás, hogy a lízingszerződés lejáratáig a lízingtárgy tulajdonjoga mindvégig a lízingbeadót illeti meg, és nem vitás az sem, hogy az opciós pénzügyi lízingszerződés lényege, hogy a lízingbeadó szolgáltatása ellenértékeként a lízingdíjra tarthat igényt. Az általános szabályok szerint ez a lízingdíj mindaddig megilleti a lízingbeadót, amíg a lízingszerződés erre őt feljogosítja. A megkötött lízingszerződés általános szerződési feltételei a megkötött lízingszerződés elválaszthatatlan részét képezték. A felek között csupán abban volt vita, hogy az általános szerződési feltételek 12. pontja és 14.1 pontja milyen viszonyban van egymással. Az alperesi álláspont szerint a 12. pontban foglaltak képezik a speciális, és a 14.1 pont külön az általános feltételeket. Ezzel szemben az ellenérdekű fél és az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a 12. pont és a 14.1 pont együtt értelmezendő. A másodfokú bíróság ezen értelmezéssel ért egyet.

Az általános szerződési feltételek 12. pontja a késedelemről tesz említést. Azt teszi a lízingbeadó kötelezettségévé, hogy 14 napos póthatáridőt biztosítson a teljesítésre, és ha ez nem következik be, akkor jogosult a szerződést lejárat előtt megszüntetni, és a lízingtárgyat visszavenni, vagy a szerződés végéig járó

hátralékos lízingdíjat vagy egyszeri pönálét esedékessé tenni a szerződés idő előtti megszűnése jogának fenntartásával.

Ebből a vagylagos feltételből az következik, hogy a lízingbeadó vagy azonnali hatállyal visszaveszi a tárgyat és érvényesíti a lejárat előtti megszűnésből fakadó jogait, vagy érvényesíti a hátralékos teljeskörű lízingdíjat és halasztást ad a másik félnek a lízingtárgy visszaadására. Jelen esetben a felperes az első utat választotta, és a lízingtárgy visszavételére az alpereseket felszólította, egyben a lízingszerződést idő előtt megszüntette. A szerződés idő előtti megszűnésére vonatkoznak az ÁSZF 14. pontjának rendelkezései. A 14.1 pont egyértelműen úgy rendelkezik, hogy bármelyik okból megszűnik a lízingszerződés, még a lízingbevevő vétlensége esetén is a lízingbeadót olyan helyzetbe kell hozni, mintha a lízingszerződést megállapodás szerint teljesítették volna, vagyis a lízingbeadó jogosult a teljes lízingdíjra, azaz az eredeti szerződés ellenértékére.

Mindebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság ítélete mindenben helytálló, az alperesi fellebbezés alaptalan, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása indokolt. A pereszes alperesek kötelesek a felperes másodfokú perköltségének áfával együttes megfizetésére, míg a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az alperesek másodfokú eljárásra biztosított személyes költségmentessége folytán az eljárási illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2011. november 15.

**Dr. Tölgy-Molnár László s.k.**  
a tanács elnöke, előadó

**Dr. Hóbl Katalin s.k.**  
bíró

**. Madarász Anna s.k.**  
bíró

A kiadmány hitelül: